

EXPUNERE DE MOTIVE

În România, procedura declarării falimentului bancar este reglementată de Legea nr.83/1998 privind falimentul băncilor, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.138/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr.83/1998 privind falimentul băncilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.671 din 24 octombrie 2001, aprobată prin Legea nr.597/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.827 din 18 noiembrie 2002, act normativ prin care a fost modificat titlul în *Lege privind procedura falimentului instituțiilor de credit*.

Până la apariția Legii nr.83/1998 privind falimentul băncilor, situațiile de faliment bancar s-au judecat în baza legislației privind reorganizarea și/sau lichidarea societăților comerciale, în speță Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a cărei aplicare s-a dovedit a fi mai puțin eficientă în cazul băncilor.

Necesitatea modificării legislației privind falimentul instituțiilor de credit este determinată de următoarele:

- *armonizarea prevederilor existente cu prevederile Directivei 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, prin preluarea dispozițiilor privind reorganizarea instituțiilor de credit și a celor referitoare la efectele îndeplinirii formalităților necesare în rezolvarea măsurilor de reorganizare și a procedurilor de lichidare a instituțiilor de credit cu sediul social în România și care au sucursale autorizate în Uniunea Europeană, precum și a instituțiilor de credit cu sediul social în Uniunea Europeană și care au sucursale autorizate în România, adică a prevederilor referitoare la legea aplicabilă și la recunoașterea reciprocă a procedurilor;*

- *inclusiunea în cadrul Ordonanței privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit și a celorlalte instituții de credit, astfel cum acestea sunt precizate în Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare;*

- *transpunerea în practică a angajamentelor României asumate în cadrul Documentului de informații suplimentare la capitolul nr.3 - Libera circulație a serviciilor – care prevede drept termen de preluare a Directivei 2001/24/CE sfârșitul anului 2003;*

- *armonizarea prevederilor Ordonanței privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit cu cadrul legislativ general, respectiv Legea nr.64/1995.*

Prezentul act normativ conține Titlul I - „Procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit”, Titlul II - „Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței instituțiilor de credit” și Titlul III - „Dispoziții generale”.

Modificările și îmbunătățirile Legii privind falimentul instituțiilor de credit, în vigoare, încorporate în Titlul I, se referă la:

1. modificarea titlului legii din “Legea privind procedura falimentului instituțiilor de credit” în “Ordonanța privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit”;

2. completarea prevederilor existente cu prevederi referitoare la procedura reorganizării judiciare a instituțiilor de credit atât prin modificarea și completarea articolelor în vigoare, prin stabilirea de noi prevederi, cât și prin trimiterea la Legea nr.64/1995;

3. reformularea situației în care o instituție de credit se află în stare de insolvență, în sensul armonizării cu prevederile Legii nr.64/1995 și ținând cont de specificul activității instituțiilor de credit;

4. extinderea aplicării procedurii reorganizării judiciare și a falimentului la toate instituțiile de credit, persoane juridice române, inclusiv asupra sucursalelor acestora stabilite în străinătate;

5. clarificări cu privire la introducerea la tribunal a cererilor pentru declansarea unei proceduri în situația în care o instituție de credit se află în stare de insolvență și cu privire la dreptul Bancii Naționale a României, ca autoritate de supraveghere, de a cere direct deschiderea procedurii falimentului în anumite situații prevăzute de lege;

6. preluarea definițiilor din Directiva, modificări și corelări determinate de introducerea procedurii reorganizării judiciare.

Titlul II - „Reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței instituțiilor de credit” are ca obiect introducerea în dreptul român a dispozițiilor Directivei 2001/24/CE care reglementează efectele măsurilor de reorganizare și ale procedurilor de lichidare care afectează instituțiile de credit comunitare și sucursalele lor în statele membre ale Uniunii Europene.

Titlul II este asemănător Legii nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, care reglementează societățile comerciale, cu excepția instituțiilor de credit și a celor financiare.

În acest scop, se reglementează, prin acest act normativ, efectele îndeplinirii formalităților necesare în rezolvarea măsurilor de reorganizare și a procedurilor de lichidare a instituțiilor de credit persoane juridice române care au sucursale în cel puțin un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și a sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre ale Uniunii Europene.

De asemenea, se recunosc în România măsurile de reorganizare și procedurile de lichidare adoptate de alte state membre asupra instituțiilor de credit autorizate de acestea și care au sucursale în România. Această abordare se bazează pe principiile unității și universalității care presupun ca autoritățile administrative sau judiciare din statul membru de origine să aibă competența exclusivă, iar deciziile lor să fie recunoscute și capabile să producă, în toate celelalte state membre, fără nici o formalitate, efectele prevăzute de legea statului membru de origine, cu anumite excepții prevăzute și de prezenta Ordonanță.

In Titlul II se stabilesc prevederi cu privire la: competenta si procedurile de informare, aplicarea legii romane pe teritoriul statelor membre in cazul procedurilor initiate de autoritatile romane pentru institutiile de credit cu sediul in Romania si care au sucursale in alte state membre, respectiv aplicarea pe teritoriul Romaniei a legii statelor membre in cazul procedurilor deschise in alte state membre, publicarea hotararii de adoptare a procedurilor, inregistrarea in registrele publice, desemnarea administratorului sau lichidatorului si competenta acestora de a actiona pe teritoriul statelor membre in care se afla sucursalele institutiilor de credit, onorarea obligatiilor, informarea si drepturile creditorilor de a-si declara creantele sau de a formula observatii in legatura cu acestea, efectele si publicitatea in Romania privind adoptarea procedurilor de insolventa.

Titlul III - „Dispozitii generale” stabileste dispozitii generale si tranzitorii cu privire la: obligatia de informare in cazul deschiderii procedurii pentru institutiile de credit, cu sucursale in Romania, avand sediul in alt stat decat un stat membru, secretul profesional, raportarea statistica a institutiilor de credit in faliment, decontarea finala, contractele de compensare bilaterala incheiate de institutiile de credit aflate in stare de insolventa.

Intrucat Directiva se aplica statelor membre ale Uniunii Europene, se propune ca intrarea in vigoare a prevederilor Titlului II - „Reglementarea raporturilor de drept international privat in domeniul insolventei institutiilor de credit”, cat si a celor cu privire la procedura reorganizarii judiciare sa fie la data aderarii Romaniei la Uniunea Europeana.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare, în temeiul art.1 pct.II poz.9 din Legea nr.559/2003 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe.

PRIM MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

			autoritățile implicate se informează și se consultă reciproc cu privire la măsurile de reorganizare și la procedurile de lichidare ale instituțiilor de credit.			
Art. 2	- „Statul Membru de origine” reprezintă Statul Membru de origine în sensul art. 1 pct. (6) din Directiva 2000/12/CE;	Art. 2 (2)	Termenii: instituție de credit, stat membru, stat membru de origine, stat membru gazdă, sucursală și autoritate competentă au înțelesul prevăzut în Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările și completările ulterioare.			
	- „Statul Membru gazdă” reprezintă Statul Membru gazdă în sensul art. 1 pct. (7) din Directiva 2000/12/CE;	Idem	Idem			
	- „sucursală” reprezintă o sucursală în sensul art. 1 pct. (3), din Directiva 2000/12/CE;	Idem	Idem			
	- „autorități competente” reprezintă autoritățile competente în sensul art. 1 pct. (4) din Directiva 2000/12/CE;	Idem	Idem			
	- „administrator” reprezintă orice persoană sau organism desemnat de autoritățile judiciare sau administrative a cărui sarcină este să administreze măsurile	Art. 2 (1) lit.a)	<i>administrator</i> - persoana sau organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este de a administra măsurile de reorganizare;			

	de reorganizare;					
	- „autorități administrative sau judiciare” reprezintă acele autorități administrative sau judiciare ale Statelor Membre care sunt competente în materie de măsuri de reorganizare și proceduri de lichidare;	Art. 2 (1) lit. c)	<i>autorități administrative sau judiciare</i> – autoritățile stabilite conform legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau a începerii procedurilor de lichidare;			
	- „măsuri de reorganizare” reprezintă măsuri destinate să mențină sau să restabilească situația financiară a unei instituții de credit și care ar putea afecta drepturile preexistente ale terților, inclusiv măsuri care implică posibilitatea suspendării plăților, suspendarea măsurilor de executare sau reducerea creanțelor;	Art. 2 (1) lit.d)	<i>procedură de reorganizare</i> – măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare destinate să mențină sau să restabilească situația financiară a unei instituții de credit și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv, între altele, măsurile care implică posibilitatea suspendării plăților, a suspendării măsurilor de executare sau a reducerii creanțelor; persoanele care sunt implicate în activitatea internă a instituțiilor de credit, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți.			
	- „lichidator” reprezintă orice persoană sau organism desemnat de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este să administreze proceduri de lichidare;	Art. 2 (1) lit.b)	<i>lichidator</i> - persoana sau organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este de a administra procedurile de lichidare;			

	<p>„proceduri de lichidare” reprezintă începerea și monitorizarea procedurilor colective de către autoritățile judiciare sau administrative ale Statelor Membre, cu scopul de a realiza activele sub supravegherea acelor autorități, inclusiv în cazul în care procedurile se termina printr-un concordat sau altă măsură similară;</p>	<p>Art. 2 (1) lit.e)</p>	<p><i>procedură de faliment</i> - procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare, cu scopul de a realiza activele unei instituții de credit sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară.</p>			
	<p>„piață reglementată” reprezintă o piață reglementată în sensul art.1 pct. (13) din Directiva 93/22/CEE;</p>	<p>Art. 2 (1) lit.g)</p>	<p><i>piețe reglementate</i> – reprezintă piața instrumentelor financiare reglementate și supravegheate și care: funcționează regulat, este caracterizată de faptul că reglementările emise sau supuse aprobării definesc condițiile de funcționare, de acces pe piață, condiții ce guvernează listarea instrumentelor financiare și condițiile ce trebuie îndeplinite de un instrument financiar înainte de a fi tranzacționat pe piață și respectă cerințele de raportare și transparență stabilite de reglementări în vederea asigurării protecției investitorilor.</p>			
	<p>„instrumente” reprezintă toate instrumentele menționate în secțiunea B a anexei la Directiva 93/22/CE.</p>	<p>Art. 2 (1) lit.f)</p>	<p><i>instrumente financiare</i> – valori mobiliare, titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv, instrumente ale pieței monetare, contracte futures, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, contracte forward pe rata dobânzii, swap-uri pe rata dobânzii, cursul de schimb și acțiuni, opțiuni pe orice instrument financiar prevăzut în aceste categorii, inclusiv contracte care implică plata unor diferențe în numerar, precum și opțiuni pe cursul de schimb, rata dobânzii</p>			

			și instrumente financiare derivate pe mărfuri și orice alt instrument admis la tranzacționare pe o piață reglementată într-un stat membru sau pentru care s-a făcut o cerere de admitere la tranzacționare pe o astfel de piață.			
Art.3 pct.1	Autoritățile administrative sau judiciare ale Statului Membru de origine sunt singurele împuternicite pentru a decida cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare într-o instituție de credit, inclusiv în sucursalele acesteia stabilite în alte State Membre.	Art. 47 (1) Art. 55	Instanța competentă determinată conform legii române va fi singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului cu privire la o instituție de credit persoană juridică română, inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sunt singurele împuternicite să decidă cu privire la aplicarea uneia sau mai multor măsuri de reorganizare sau începerea unei proceduri de lichidare cu privire la o instituție de credit, inclusiv în sucursalele acesteia stabilite în alte state membre. Legea statului membru de origine se va aplica, în conformitate cu dispozițiile articolului 48 alin. (1). Dispozițiile art. 48 alin. (2) se vor aplica și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre.			
Art.3 pct.2	Măsurile de reorganizare se aplică în conformitate cu legile, regulamentele și procedurile aplicabile în Statul Membru de origine, cu excepția cazului în care prezenta Directivă prevede	Art. 48 (1) și (2)	Deschiderea unei proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre va fi guvernată de legea română în ceea ce privește:			

	<p>altfel.</p> <p>Acestea intra in vigoare, in conformitate cu legislatia celui Stat Membru, în Comunitate fără alte formalități, inclusiv cu</p>	<p>Art. 56 (1)</p>	<p>1. regimul și aplicarea procedurii reorganizării judiciare. 2. regimul și aplicarea procedurii falimentului, în special cu privire la:</p> <p>(2) Fac excepție de la dispozițiile alin.(1):</p> <p>a) actele juridice, drepturile și procedurile prevăzute la art.37-40, 42, 43 și 45-47 din Legea nr.637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, caz în care se vor aplica, în mod corespunzător, dispozițiile legii respective;</p> <p>b) exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare a căror existență sau transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut sau localizat într-un stat membru, care va fi guvernată de legea statului membru respectiv ;</p> <p>c) contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piața reglementată, care vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin. (1).</p> <p>d) compensarea contractuală, caz în care se va aplica legea care guvernează contractele respective</p> <p>Dacă asupra unei instituții de credit dintr-un stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României a fost dispusă o procedura de reorganizare sau o procedura de faliment, acestea se vor aplica fără alte</p>			
--	---	---------------------------	---	--	--	--

	<p>privire la terții din alte State Membre, chiar și în cazul în care reglementările Statului Membru gazdă care le sunt aplicabile nu prevăd asemenea măsuri sau supun aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite.</p> <p>Măsurile de reorganizare intra în vigoare în Comunitate din momentul în care acestea, au intrat în vigoare în Statul Membru în care au fost adoptate.</p>		<p>formalități pe teritoriul României și vor produce efecte în condițiile și de la data prevăzute în legislația din statul membru respectiv.</p>			
Art. 4	<p>Autoritățile administrative și judiciare ale Statului Membru de origine trebuie să informeze fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente ale Statului Membru gazdă cu privire la decizia lor de a adopta orice măsură de reorganizare, inclusiv efectele practice pe care o astfel de măsură le poate avea, dacă este posibil, înainte de a fi adoptată sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informațiile trebuie comunicate de către autoritățile competente ale Statului Membru de origine.</p>	Art. 47 (2)	<p>Instanța competentă va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a deschide o procedură a reorganizării judiciare și a falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.</p>			

Art. 5	Dacă autoritățile administrative sau judiciare ale Statului Membru gazdă consideră necesară aplicarea pe teritoriul lor a uneia sau a mai multor măsuri de reorganizare, acestea trebuie să informeze autoritățile competente ale Statului Membru de origine. Informațiile trebuie comunicate de către autoritățile competente ale Statului Membru gazdă.	Art. 16 (5) S 3	}n situația în care instituția de credit are deschise sucursale în alte țări, Banca Națională a României va comunica de îndată despre începerea procedurii autorității de supraveghere bancară din țara gazdă a sucursalei respective în conformitate cu prevederile legale..			
Art.6 pct. 1	Dacă aplicarea măsurilor de reorganizare decise în temeiul art. 3 alin. (1) și alin. (2) poate să afecteze drepturile părților terțe dintr-un Stat Membru gazdă și dacă este deschisă în Statul Membru de origine o cale de atac împotriva deciziei prin care se impune măsura, autoritățile administrative și judiciare ale Statului Membru de origine, administratorul sau orice altă persoană împuternicită să facă acest lucru în Statul Membru de origine publică un extras din decizie în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> și în două ziare de circulație națională din fiecare Stat Membru gazdă, în special cu scopul	Art. 49 (1)	Instanța competentă va lua, de îndată, măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea de deschidere a procedurii reorganizării judiciare și a falimentului în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.			

	de a facilita exercitarea caili de atac în timp util.					
Art.6 pct.2	Extrasul din decizia prevăzută în alin. (1) trebuie înaintat cât mai curând posibil, prin mijloacele cele mai potrivite, Biroului pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene și, de asemenea, celor două ziare de circulație națională din fiecare Stat Membru gazdă.	Art.49 (2)	Conținutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menționeze, în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul și temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conținutul extrasului va trebui să menționeze termenul de introducere a recursului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum și adresa instanței competente.			
Art.6 pct.3	Biroul pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene publică extrasul în termen de cel mult 12 zile de la expediere.				Nu	
Art.6 pct.4	Extrasul din decizia care urmează să fie publicată trebuie să specifice, în limba oficială sau în limbile oficiale ale Statelor Membre în cauză, în special scopul și temeiul legal ale deciziei adoptate, termenul de introducere a caili de atac, indicând cu precizie și claritate data expirării termenului limită, și adresa completă a autorităților competente sau a curții competente pentru a se pronunța asupra caili de atac.	Art. 49 (2)	Conținutul extrasului din hotărârea care face obiectul publicării va trebui să menționeze, în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statelor membre în cauză, obiectul și temeiul juridic al hotărârii adoptate. Conținutul extrasului va trebui să menționeze termenul de introducere a recursului, inclusiv data la care expiră acest termen, precum și adresa instanței competente.			
Art.6 pct.5	Măsurile de reorganizare se aplică indiferent de	Art. 49 (3)	Procedura reorganizării judiciare și a falimentului se aplică indiferent de			

	măsurile prevăzute în alin.(1) și (3) și intra în vigoare împotriva creditorilor, dacă autoritățile administrative sau judiciare ale Statului Membru de origine sau legea acelui stat care guvernează aceste măsuri nu prevăd altfel.		efectuarea publicității prevăzută la alin. (1) și produce efecte depline asupra creditorilor.			
Art.7 pct.1	Când legea Statului Membru de origine cere declararea creanțelor în vederea recunoașterii lor sau prevede notificarea obligatorie a măsurii către creditorii care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în acel Stat, autoritățile administrative sau judiciare ale Statului Membru de origine sau administratorul trebuie să informeze de asemenea creditorii cunoscuți care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul în alte State Membre, în conformitate cu procedurile prevăzute în art. 14 și 17 alin. (1).	Art. 53	1. După deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului unei instituții de credit persoană juridică română având sucursale deschise în alte state membre, autoritatea administrativă sau judecătorească sau administratorul sau lichidatorul, după caz, îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în celelalte state membre. 2. Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor iar instanța competentă trebuie să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri sau proceduri prevăzute. Notificarea va indica și creanțele preferențiale sau pentru care au fost constituite garanții reale care nu sunt supuse verificării.			
Art.7 pct.2	Dacă legislația Statului Membru de origine prevede dreptul creditorilor care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social	Art. 54	(1) Orice creditor al instituției de credit debitoare, având domiciliul/resedința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, au dreptul să-și declare creanțele sau să formuleze observații scrise			

	<p>în acel Stat de a declara creanțele sau de a prezenta observații cu privire la creanțele lor, creditorii care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în alte State Membre trebuie să beneficieze de același drept în conformitate cu procedurile prevăzute în art. 16 și 17 alin. (2).</p>		<p>în legătură cu creanțele lor asupra instituției de credit care vor fi adresate lichidatorului. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale aceluia stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: "Declarație de creanțe" sau, după caz, "Observații privind creanțele".</p> <p>(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.</p> <p>(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin.(1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt creanțele garantate astfel.</p> <p>(4) La solicitarea lichidatorului, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a „Declarației de creanțe” sau, după caz, a „Observațiilor privind creanțele” și a documentelor prezentate.</p> <p>(5) Lichidatorul va asigura informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit debitoare.</p>			
Art.8 pct.1	<p>Autoritățile administrative sau judiciare din Statul Membru gazdă al sucursalei unei instituții de</p>	Art. 57 (2)	<p>2. Instanța competentă potrivit legii române va informa fără întârziere, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre</p>			

	<p>credit care are sediul social în afara Comunității trebuie să informeze fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente ale celorlalte State Membre gazdă în care instituția a deschis sucursale, care sunt incluse pe lista menționată în art. 11 din Directiva 2000/12/CE și publicată în fiecare an în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i>, cu privire la decizia lor de a adopta orice măsură de reorganizare, inclusiv efectele practice pe care le poate avea măsura respectivă, dacă este posibil, înainte de adoptarea ei sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informația este comunicată de autoritățile competente ale Statului Membru gazdă ale cărui autorități administrative sau judiciare decid aplicarea măsurii.</p>		<p>gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea, dacă o astfel de hotărâre a fost luată cu privire la o sucursală din România a unei instituții de credit având sediul în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale pe teritoriul altor state membre. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea. În cazul pronunțării unei hotărâri de deschidere a procedurii falimentului, în comunicare se va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei respective a fost retrasă.</p>			
Art. 8 pct.2	<p>Autoritățile administrative sau judiciare menționate în alin. (1) se vor strădui să își coordoneze acțiunile.</p>				Nu	
Art. 9 pct.1	<p>Autoritățile administrative sau judiciare ale Statului Membru de origine care sunt responsabile de</p>	Art.47 (1)	<p>1. Instanța competentă determinată conform legii române va fi singura autoritate împuternicită să decidă aplicarea unei proceduri a reorganizării judiciare și a</p>			

Art. 9 pct.2	Autoritățile administrative sau judiciare ale Statului Membru de origine vor informa fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente ale Statului Membru gazdă cu privire la decizia de începere a procedurii de lichidare, inclusiv cu privire la efectele practice pe care le poate avea aceasta procedura, dacă este posibil, înainte de începerea ei sau, dacă nu, imediat după aceea. Informația este comunicată de către autoritățile competente ale Statului Membru de origine.	Art. 47 (2)	2. Instanța competentă va informa de îndată, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a deschide o procedură a reorganizării judiciare și a falimentului, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea deciziei, aceasta va fi făcută imediat după aceea.			
Art.10 pct.1	O instituție de credit trebuie lichidată în conformitate cu legile, regulamentele și procedurile aplicabile în Statul Membru de origine, dacă prezenta Directivă nu prevede altfel.	Art. 48 (1)	1). Deschiderea unei proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre va fi guvernată de legea română în ceea ce privește: 1. regimul și aplicarea procedurii reorganizării judiciare. 2. regimul și aplicarea procedurii falimentului, în special cu privire la:			
Art. 10 pct. 2	Legea Statului Membru de origine trebuie să determine în special:	Art. 48 (1)	1). Deschiderea unei proceduri a reorganizării judiciare și a falimentului cu privire la o instituție de credit autorizată în România, inclusiv cu privire la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre va fi guvernată de legea română în ceea ce privește:			

			1. regimul și aplicarea procedurii reorganizării judiciare. 2. regimul și aplicarea procedurii falimentului, în special cu privire la:			
Art. 10 pct. 2 lit. a)	bunurile supuse administrării și tratamentul bunurilor dobândite de instituția de credit după începerea procedurilor de lichidare;	Art. 48 (1) lit.a)	a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de instituția de credit după începerea procedurii;			
Art. 10 pct. 2 lit. b)	competentele instituției de credit și ale lichidatorului;	Art. 48 (1) lit.b)	b) atribuțiile instituției de credit și ale lichidatorului;			
Art. 10 pct. 2 lit. c)	condițiile în care poate fi invocate compensația;	Art. 48 (1) lit.c)	c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;			
Art. 10 pct. 2 lit. d)	efectele procedurilor de lichidare asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;	Art. 48 (1) lit.d)	d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte instituția de credit;			
Art. 10 pct. 2 lit. e)	efectele procedurilor de lichidare asupra procedurilor individuale de executare ale creditorilor, cu excepția proceselor pe rol, după cum se prevede la art. 32;	Art. 48 (1) lit.e)	e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditorii, cu excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin.(2);			
Art. 10 pct. 2 lit. f)	creanțele care vor fi declarate împotriva instituției de credit și tratamentul creanțelor care iau naștere după începerea procedurilor de lichidare;	Art. 48 (1) lit.f)	f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra instituției de credit și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;			
Art. 10 pct. 2 lit. g)	regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor	Art. 48 (1) lit.g)	g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;			

Art. 10 pct. 2 lit. h)	regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după începerea procedurii de lichidare în temeiul unui drept <i>in re</i> sau printr-o compensație	Art. 48 (1) lit. h)	h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după începerea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;			
Art. 10 pct. 2 lit. i)	condițiile și efectele închiderii procedurilor de faliment, în special prin concordat	Art. 48 (1) lit. i)	i) condițiile și efectele închiderii procedurilor falimentului;			
Art. 10 pct. 2 lit. j)	drepturile creditorilor după închiderea procedurilor de lichidare;	Art. 48 (1) lit. j)	j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;			
Art. 10 pct. 2 lit. k)	cine va suporta costurile și cheltuielile aferente procedurii de lichidare	Art. 48 (1) lit. k)	k) cine va suporta costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;			
Art. 10 pct. 2 lit. l)	regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor;	Art. 48 (1) lit. l)	l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.			
Art. 11 pct.1	Autoritățile competente ale Statului Membru de origine trebuie consultate, în cea mai adecvată formă, înainte de adoptarea oricărei decizii de lichidare voluntară de către organele statutare ale instituției de credit.	Art. 16 (1) din Legea nr. 58/1998	1). Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei bănci, persoană juridică română, sau unei sucursale din România a unei instituții de credit cu sediul în străinătate, fie la cererea băncii, când acționarii au decis dizolvarea și lichidarea acesteia, respectiv la cererea instituției de credit străine, fie ca sancțiune conform art.69 alin.2 lit.e), fie pentru următoarele motive:			

		Art. 16 ¹ din Legea nr. 58/1998	<p>Cererea de retragere a autorizației, formulată potrivit prevederilor art.16 de către bancă, persoană juridică română, respectiv de către instituția de credit străină, va fi însoțită cel puțin de planul de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.</p> <p>Lichidarea la inițiativa acționarilor este permisă numai în cazul în care banca nu se află în vreuna din situațiile prevăzute de lege pentru declanșarea procedurii falimentului.</p>			
Art. 11 pct.2	Lichidarea voluntară a unei instituții de credit nu trebuie să împiedice adoptarea unei măsuri de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare	Art. 82 ²¹ din Legea nr. 58/1998	Lichidarea instituției de credit conform dispozițiilor art.82 ⁴ sau la inițiativa acționarilor acesteia nu împiedică declanșarea procedurii falimentului, dacă pe parcursul procesului de lichidare instituția de credit ajunge într-una din situațiile prevăzute de lege în care sunt îndeplinite condițiile pentru declararea stării de faliment.			
Art. 12 pct. 1	Când se decide începerea procedurilor de lichidare împotriva unei instituții de credit în absența sau după eșecul măsurilor de reorganizare, autorizația instituției trebuie retrasă în conformitate cu, în special, procedura prevăzută în art. 22 alin. (9) din Directiva 2000/12/CE.					
Art. 12 pct. 2	Retragerea autorizației prevăzute în alin. (1) nu împiedică persoana sau persoanele însărcinate cu lichidarea să desfășoare	Art. 18 (2) din Legea nr. 58/1998.	2. Începând cu data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a autorizației, instituția de credit, persoană juridică română, respectiv sucursala din România a instituției de credit străine, nu va putea			

	<p>unele dintre activitățile instituției de credit, în măsura în care este necesar sau adecvat în scopul lichidării.</p> <p>Statul Membru de origine poate prevedea ca astfel de activități să se desfășoare cu acordul și sub supravegherea autorităților competente ale acestui Stat Membru.</p>		<p>desfășura alte activități decât cele legate de lichidare.</p>			
Art. 13	<p>Lichidatorii sau orice autoritate administrativă sau judiciară trebuie să anunțe decizia de a începe procedurile de lichidare prin publicarea unui extras din decizia de începere a procedurilor de lichidare în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> și în cel puțin două ziare de circulație națională din fiecare dintre Statele Membre gazdă.</p>	Art. 56 (4)	<p>4) Autoritățile administrative sau judiciare competente din statul membru de origine, administratorul sau lichidatorul vor comunica cu privire la decizia de deschidere a unei proceduri de reorganizare sau a unei proceduri de faliment Oficiului Registrul Comerțului la care instituția de credit respectivă este înregistrată în vederea efectuării mențiunilor corespunzătoare și, de asemenea, comunicarea va fi transmisă de autoritățile menționate la două ziare de circulație națională din România, în vederea publicării.</p>			
Art. 14 pct. 1	<p>Când sunt începute procedurile de lichidare, autoritatea administrativă sau judiciară a Statului Membru de origine sau lichidatorul trebuie să informeze individual, fără întârziere, creditorii cunoscuți care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în alte State Membre, cu excepția cazurilor în care legislația Statului Membru</p>	Art. 53 (1)	<p>1). După deschiderea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului unei instituții de credit persoană juridică română având sucursale deschise în alte state membre, autoritatea administrativă sau judecătorească sau administratorul sau lichidatorul, după caz, îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul sau sediul social în celelalte state membre.</p>			

	de origine nu cere declararea creantelor în vederea recunoașterii lor.					
Art. 14 pct. 2	Informația respectivă, furnizată prin expedierea unui anunț, trebuie să se refere în special la termene limită, penalitățile prevăzute cu privire la aceste termene, organismul sau autoritatea împuternicită să accepte declarațiile de creante sau observații în legătură cu aceste creante și celelalte măsuri prevăzute. Un astfel de anunț trebuie să indice și dacă creditorii ale căror creante sunt preferențiale sau garantate <i>in re</i> trebuie să-și depună declarațiile de creante.	Art. 53 (2)	2) Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor iar instanța competentă trebuie să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri sau proceduri prevăzute. Notificarea va indica și creanțele preferențiale sau pentru care au fost constituite garanții reale care nu sunt supuse verificării.			
Art. 15	Dacă o obligație este executată în beneficiul unei instituții de credit care nu este o persoană juridică și care face obiectul unei proceduri de lichidare începute în alt Stat Membru, deși ar fi trebuit executată în beneficiul lichidatorului, persoana care execută obligația este considerată a fi descarcată de acea obligație dacă nu avea cunoștință de începerea procedurilor de lichidare. În cazul în care astfel de obligații sunt executate	Art. 52	(1) Persoana care execută o obligație într-un stat, în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică supuse unei proceduri de insolvență deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii. (2) Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la art. 49 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.			

	anterior publicării prevăzute în art. 13, se va prezuma că persoana care a executat obligația nu a avut cunoștință, în absența unei dovezi care să demonstreze contrariul, de începerea procedurilor de lichidare; dacă obligația este executată după publicarea prevăzută în art. 13, se va prezuma, în absența unei dovezi care să demonstreze contrariul, că persoana care a onorat obligația a avut cunoștință de începerea procedurilor de lichidare					
Art. 16 pct. 1	Orice creditor care își are domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în alt Stat Membru decât Statul Membru de origine, inclusiv autoritățile publice ale Statelor Membre, are dreptul de a declara creanțele sau de a prezenta observații scrise cu privire la creante.	Art. 54 (1) para (1)	1) para 1 Orice creditor al instituției de credit debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, au dreptul să-și declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele lor asupra instituției de credit care vor fi adresate lichidatorului.			
Art. 16 pct. 2	Creanțele tuturor creditorilor care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în alt Stat Membru decât Statul Membru de origine trebuie tratate în același mod și trebuie să li se acorde aceeași ordine de prioritate ca și creanțelor de natură echivalentă care pot fi decalate de	Art. 54 (2)	2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.			

	creditorii care își au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul social în Statul Membru de origine.					
Art. 16 pct. 3	Cu excepția cazurilor în care legea Statului Membru de origine prevede prezentarea de observații cu privire la creanțe, un creditor trebuie să trimită copii ale documentelor justificative, dacă acestea există, și să indice natura creanței, data la care a luat naștere și suma acesteia, precum și dacă creanța este preferențială, garantată <i>in re</i> sau prin rezervarea titlului referitor la creanța și care sunt activele sunt acoperite de garanția.	Art. 54 (3)	3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin.(1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt creanțele garantate astfel.			
Art. 17 pct. 1	Informația prevăzută în art. 13 și 14 trebuie să fie furnizată în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale Statului Membru de origine. În acest scop trebuie folosit un formular, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, cu titlul „Invitație de declarare a unei creanțe. Termenele limită care trebuie respectate” sau, dacă legea Statului Membru de origine prevede prezentarea de observații	-		Nu		

	lichidare.		debitoare.			
Art. 19 pct. 1	Autoritățile administrative sau judiciare din Statul Membru gazdă al sucursalei unei instituții de credit care își are sediul social în afara Comunității trebuie să informeze fără întârziere, prin toate mijloacele disponibile, autoritățile competente ale celorlalte State Membre gazdă în care instituția de credit și-a stabilit sucursalele, care figurează pe lista menționată în art. 11 din Directiva 2000/12/CE și publicată în fiecare an în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> , cu privire la decizia lor de a începe procedurile de lichidare, inclusiv cu privire la efectele practice pe care le pot avea aceste proceduri, dacă este posibil, înainte de începerea acestora sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informația trebuie să fie comunicată de autoritățile competente din primul Stat Membru gazdă menționat anterior	Art. 57 (2)	2) Instanța competentă potrivit legii române va informa fără întârziere, prin intermediul Băncii Naționale a României, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii de deschidere a procedurii, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea, dacă o astfel de hotărâre a fost luată cu privire la o sucursală din România a unei instituții de credit având sediul în alt stat decât un stat membru, dar care are deschise sucursale pe teritoriul altor state membre. Dacă nu este posibilă informarea înainte de adoptarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea. În cazul pronunțării unei hotărâri de deschidere a procedurii falimentului, în comunicare se va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei respective a fost retrasă.			
Art. 19 pct. 2	Autoritățile administrative sau judiciare care decid să înceapă proceduri de lichidare a unei sucursale a unei instituții de credit care își are sediul social în afara Comunității trebuie	Idem.	Idem			

	<p>sa informeze autoritățile competente ale celorlalte State Membre gazdă că procedurile de lichidare au fost începute și că autorizația a fost retrasă.</p> <p>Informația trebuie comunicată de autoritățile competente din Statul Membru gazdă care a decis începerea procedurilor.</p>					
Art. 19 pct 3	<p>Autoritățile administrative și judiciare la care se face referire în paragraful 1 trebuie să se străduiască să își coordoneze activitățile lor.</p> <p>Lichidatorii trebuie să se străduiască, de asemenea, să își coordoneze activitățile.</p>	Art. 57 (1)	1) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează, în măsura compatibilității, cu dispozițiile Legii nr. 637/2002 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat în domeniul insolvenței, în special cele referitoare la raporturile cu alte state decât statele membre.			
Art. 20 lit.a)	contractele și relațiile de muncă sunt reglementate doar de legea Statului Membru care se aplică contractului de muncă;	Art. 82 ¹² lit. a), din Legea nr. 58/1998, cu modif. și compl. ult	a) contractele și relațiile de muncă vor fi guvernate de legislația statului membru aplicabilă în cazul fiecărui contract de muncă;			
Art. 20 lit.b)	un contract care conferă dreptul de a folosi sau a dobândi bunuri imobile sunt reglementate numai de legea Statului Membru pe al cărui teritoriu este situat bunul imobil. Acea lege trebuie să determine dacă bunul este mobil sau imobil;	Art. 82 ¹² lit. b), din Legea nr. 58/1998	b) contractele prin care se dobândește dreptul de folosință sau dreptul de achiziționare a unor bunuri imobile vor fi guvernate de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, potrivit căreia se va determina și natura bunului: mobil sau imobil;			

Art. 20 lit.c)	drepturile privind un bun imobil, o nava sau un avion supuse înregistrării într-un registru public sunt reglementate numai de legea Statului Membru sub a cărui autoritate se alfa registrul.	Art. 82 ¹² lit. c),din Legea nr. 58/1998	c) drepturile asupra bunurilor imobile, navelor și aeronavelor, care sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru public, vor fi guvernate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul respectiv.			
Art. 21 pct. 1	Adoptarea măsurilor de reorganizare sau începerea procedurilor de lichidare nu trebuie să afecteze drepturile <i>in re</i> ale creditorilor sau terților cu privire la bunurile tangibile sau intangibile, mobile sau imobile - atât bunuri specifice, cât și colecții de bunuri nedeterminate, ca un întreg care se schimbă din timp în timp - care aparțin instituției de credit situate pe teritoriul altui Stat Membru la momentul adoptării unor astfel de măsuri sau al începerii unor astfel de proceduri.	Art. 82 ¹³ alin. (1) din Legea nr. 58/1998	1) Deschiderea procedurii de lichidare asupra institutiei de credit nu va afecta drepturile reale ale creditorilor sau terțelor părți asupra bunurilor - corporale sau necorporale, mobile sau imobile, individual determinate sau determinate generic - aflate în proprietatea institutiei de credit, care, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare sunt situate pe teritoriul altor state membre decât România.			
Art. 21 pct. 2 lit. a)	Drepturile menționate în alin. (1) reprezintă în special: dreptul de a dispune de bunuri sau de a face sa se dispuna de ele și de a obține plata din sumele rezultate din vanzare sau alte venituri ale bunurilor	Art. 82 ¹³ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 58/1998	2)Drepturile prevăzute la alin.1 se referă în special la: a) dreptul de a dispune de bun sau de a-l avea la dispoziție și dreptul de preferință în cazul executării bunului sau de a-i culege fructele, rezultând în special dintr-un drept de gaj sau ipotecă;			

	respective, în special în temeiul unui <u>gaj</u> sau al unei ipotece;					
Art. 21 pct. 2 lit. b)	dreptul exclusiv de a-si dobandi creanta, în special dreptul garantat prin gaj sau <u>prin cesiunea creantei cu titlu de garantie;</u>	Art. 82 ¹³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 58/1998	b) dreptul de preferință înaintea altor titulari de drepturi asupra bunului;			
Art. 21 pct. 2 lit. c)	dreptul de a revendica bunul și/sau de a solicita restituirea lui de la orice persoana care îl detine sau îl folosește contrare vointei părții îndreptățite;	Art. 82 ¹³ alin. (2) lit. c) din Legea nr. 58/1998	c) dreptul de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar găsi acesta;			
Art. 21 pct. 2 lit. d)	dreptul <u>in re de a beneficia de rezultatele folosirii bunurilor</u>	Art. 82 ¹³ alin. (2) lit. d) din Legea nr. 58/1998	d) dreptul de uzufruct asupra bunului.			
Art. 21 pct 3	Dreptul, înregistrat într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia poate fi obținut un drept <i>in re</i> în sensul alin. (1), este considerat un drept <i>in re</i> .	Art. 37 (3) Legea nr. 637/2002	Este asimilat dreptului real dreptul înscris într-un registru public și opozabil terților, care dă posibilitatea dobândirii unui drept real, în sensul prevăzut la alin. (1).			
Art. 21 pct. 4	Alin. (1) nu împiedică acțiunile în constatarea nulității, anularii sau imposibilității efectuării prevăzute în art. 10 (2) (1)	Art. 82 ¹⁶ din Legea nr. 58/1998	Dispozițiile art.82 ¹³ - 82 ¹⁵ alin.1 nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității sau în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.			

Art. 22 pct. 1	<p>Adoptarea măsurilor de reorganizare sau începerea procedurii de lichidare a creditului care achiziționează un bun nu va aduce atingere drepturilor vânzătorului bazate pe rezervarea de titlu, dacă, în momentul adoptării unor astfel de măsuri sau al începerii unor astfel de proceduri de lichidare, bunul se află pe teritoriul altui Stat Membru decât statul în care au fost adoptate măsurile sau au fost începute procedurile menționate.</p>	Art. 82 ¹⁴ alin. (1) din Legea nr. 58/1998	<p>1) Deschiderea procedurii de lichidare, în situația în care institutia de credit este parte într-un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, în calitate de cumpărător, nu va afecta dreptul vânzătorului decurgând dintr-o clauză prin care acesta și-a rezervat dreptul de proprietate până la un anumit termen sau până la îndeplinirea unei condiții, dacă la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare bunul este situat pe teritoriul altui stat membru decât România.</p>			
Art. 22 pct. 2	<p>Adoptarea măsurilor de reorganizare sau începerea a procedurilor de lichidare cu privire la o instituție de credit care vinde un bun, după livrarea bunului, nu constituie un motiv pentru anularea sau rezilierea contractului de vânzare și nu împiedică cumpărătorul să dobândească titlul de proprietate, dacă, la momentul adoptării unor astfel de măsuri sau al începerii unor astfel de proceduri, bunul vândut este situat pe teritoriul unui alt Stat Membru decât statul în care au fost adoptate măsurile sau au fost începute procedurile</p>	Art. 82 ¹⁴ alin. (2) din Legea nr. 58/1998	<p>2) Deschiderea procedurii, în cazul în care institutia de credit este parte într-un contract de vânzare-cumpărare, în calitate de vânzător, nu va constitui motiv pentru anularea sau desființarea contractului și nu va afecta drepturile cumpărătorului, dacă aceasta a avut loc după livrarea bunului și dacă la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare bunul este situat pe teritoriul altui stat membru decât România.</p>			

	menționate.					
Art. 22 pct. 3	Alin. (1) și (2) nu împiedică acțiunile în constatarea nulității, anularii sau <u>imposibilității efectuării</u> prevăzute în art. 10 (2) (1).	Art. 82 ¹⁶ din Legea nr. 58/1998	Dispozițiile art.82 ¹³ - 82 ¹⁵ alin.1 nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității sau în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.			
Art. 23 pct. 1	Adoptarea măsurilor de reorganizare sau începerea procedurilor de lichidare nu aduce atingere dreptului creditorilor de a invoca compensarea creanțelor lor cu creanțele instituției de credit, în cazul în care legea aplicabilă creanței instituției de credit permite o asemenea compensație.	Art. 82 ¹⁵ alin. (1) din Legea nr. 58/1998	1) Deschiderea procedurii lichidării nu va afecta drepturile creditorilor de a invoca compensarea legală, atunci când legea aplicabilă creanțelor instituției de credit permite o asemenea compensare.			
Art. 23. pct 2	Alin. (1) nu împiedică acțiunile în constatarea nulității, anularii sau <u>imposibilității efectuării</u> prevăzute în art. 10 (2) (1).	Art. 82 ¹⁶ din Legea nr. 58/1998	Dispozițiile art.82 ¹³ - 82 ¹⁵ alin.1 nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității sau în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.			
Art. 24	Exercitarea drepturilor de proprietate asupra instrumentelor sau a altor drepturi asupra unor astfel de instrumente a căror existență sau al căror transfer presupune înregistrarea într-un registru, un cont sau un sistem centralizat de depozitare deținut sau situat într-un Stat Membru trebuie reglementat de	Art. 82 ¹⁷ alin. (1) și (2) Legea nr. 58/1998	1)Exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare, a căror existență sau transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut sau localizat într-un stat membru va fi guvernată de legea statului membru respectiv. 2)Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață organizată vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin.1.			

	legislația Statului Membru în care este deținut sau situat registrul, contul sau sistemul centralizat de depozitare în care sunt înregistrate aceste drepturi.					
Art. 25	Acordurile de compensație prin novatie sunt reglementate doar de legea contractului care guverneaza astfel de acorduri.	Art. 82¹⁵ alin. (2) din Legea nr. 58/1998	2) }n cazul compensării contractuale se va aplica legea care guvernează contractele respective.			
Art. 26	Fara a aduce atingere art. 24, acordurile de rascumparare sunt reglementate doar de legea contractului care guverneaza astfel de acorduri.	Art. 82¹⁷ alin. (2) din Legea nr. 58/1998	2) Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață organizată vor fi guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin.1.			
Art. 27	Fara a aduce atingere art. 24, tranzacțiile efectuate în contextul unei piețe reglementate sunt guverdate doar de legea contractului care guverneaza astfel de tranzacții.	Art. 82¹⁷ alin. (2) din Legea nr. 58/1998	Idem			
Art. 28 pct. 1	Desemnarea administratorului sau a lichidatorului trebuie dovedita printr-o copie certificată a deciziei de desemnare in original sau prin orice alt certificat emis de autoritatea administrativă sau judiciară a Statului	Art. 51 (1)	1) Administratorul sau, după caz, lichidatorul desemnat conform legii, va putea acționa, fără altă formalitate, pe teritoriul statelor membre gazdă în baza unei copii certificate de pe hotărârea instanței competente care l-a numit sau în baza unui certificat, emise de aceasta.			

	<p>Membru de origine. Poate fi ceruta o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale Statului Membru pe teritoriul căruia lichidatorul sau administratorul dorește să acționeze. Nici o legalizare sau alta formalitate asemănătoare nu va fi ceruta.</p>					
Art. 28 pct. 2	<p>Administratorii și lichidatorii sunt îndreptățiți să își exercite pe teritoriul tuturor Statelor Membre toate competențele pe care sunt îndreptățiți să le exercite pe teritoriul Statului Membru de origine. Ei pot numi de asemenea persoane care să îi asiste sau, dacă este necesar, să îi reprezinte în cursul măsurilor de reorganizare sau al procedurilor de lichidare, în special în Statele Membre gazdă, și mai ales în vederea depășirii oricăror dificultăți întâlnite de creditorii din Statul Membru gazdă.</p>	Art. 51 (2)	<p>2) Administratorul sau, după caz, lichidatorul va putea exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El va putea să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte pe teritoriul acestor state, inclusiv în scopul de a acorda asistența creditorilor pe parcursul lichidării.</p>			
Art. 28 pct. 3	<p>În exercitarea competențelor lor, administratorul sau lichidatorul trebuie să respecte legislația Statului Membru pe</p>	Art. 51 (3)	<p>3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul va respecta legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Competențele</p>			

<p>Art. 30 pct. 1</p>	<p>Art. 10 nu se aplică în ceea ce privește reglementările privind constatarea nulității, anularii sau <u>imposibilitatii efectuării</u> actelor juridice prejudiciabile pentru toți creditorii, în cazul în care beneficiarul acestor acte dovedește că:</p> <ul style="list-style-type: none"> - actul prejudiciabil pentru toți creditorii este supus legii unui Stat Membru altul decât Statul Membru de origine, și - acea lege nu permite nici un mijloc de atacare a aceluși act în cazul respectiv. 	<p>Art. 82¹⁸ din Legea nr. 58/1998</p>	<p>Legislația română cu privire la nulitatea actelor frauduloase încheiate în dauna creditorilor nu este aplicabilă în cazul în care beneficiarul unui asemenea act dovedește că actul, ca întreg, este guvernat de legea altui stat membru și că această lege nu permite nici o modalitate de contestare a actului în cazul în speță.</p>			
<p>Art. 30 pct. 2</p>	<p>Dacă o măsură de reorganizare decisa de o autoritate judiciară stabilește reguli cu privire la constatarea nulității, anularii sau <u>imposibilitatii efectuării</u> actelor prejudiciabile pentru toți creditorii încheiate înainte de adoptarea măsurii, art. 3 alin. (2) nu se aplică în cazurile prevăzute în alin. (1) din prezentul articol.</p>	<p>Art. 5 lit. f)</p>	<p>f) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate de instituția de credit debitoare în dauna drepturilor creditorilor în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurilor;</p>			

<p>Art. 31</p>	<p>În cazul în care, printr-un act încheiat după adoptarea unei măsuri de reorganizare sau începerea procedurilor de lichidare, o instituție de credit dispune, <u>cu titlu oneros</u> de:</p> <ul style="list-style-type: none"> -un bun imobil; -o nava sau un avion supus înregistrării într-un registru public; sau -instrumente sau drepturi asupra acestor instrumente, a căror existență sau al căror transfer presupune înregistrarea lor într-un registru, un cont sau un sistem centralizat de depozitare deținut sau situat într-un Stat Membru, valabilitatea actului respectiv va fi guvernata de legea Statului Membru pe teritoriul căruia este situat bunul imobil sau sub autoritatea căruia este ținut registrul, contul sau sistemul centralizat de depozitare. 	<p>Art. 82¹⁹ din Legea nr. 58/1998</p>	<p>Validitatea actelor încheiate după deschiderea procedurii lichidării, prin care institutia de credit înstrăinează bunuri imobile, nave sau aeronave supuse înregistrării într-un registru public sau titluri de valoare ori drepturi asupra unor astfel de titluri a căror existență sau transfer sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru, un cont sau un sistem centralizat de depozitare ținut sau localizat într-un stat membru, va fi guvernată de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul respectiv sau, după caz, sub autoritatea căruia este ținut acel registru, cont sau sistem centralizat de depozitare.</p>			
<p>Art. 32</p>	<p>Efectele măsurilor de reorganizare sau ale procedurilor de lichidare asupra unui proces aflat pe rol privitor la un bun sau un drept de care instituția de credit a fost deposedată sunt guvernate exclusiv de</p>	<p>Art. 82²⁰ din Legea nr. 58/1998</p>	<p>Acțiunile aflate pe rolul instanțelor judecătorești având ca obiect bunuri sau drepturi de care institutia de credit a fost privată vor fi guvernate de legea statului membru în care se desfășoară procesul.</p>			

	legea Statului Membru în care procesul se afla pe rol.					
Art. 33	Toate persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare sau consultare prevăzute în art. 4, 5, 8, 9, 11 și 19 sunt obligate la pastrarea secretului profesional, conform regulilor și condițiilor stabilite prin art. 30 din Directiva 2000/12/CE, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile din dreptul național în vigoare.	Art. 58	Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare sau consultare prevăzute în prezenta ordonanță au obligația de a păstra secretul profesional în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (7) și art. 55 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare, și cu dispozițiile cuprinse în Capitolul VIII din Legea nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.			
Art. 34 pct. 1	Statele Membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei Directive până la 5 mai 2004. Statele Membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta. Reglementările naționale adoptate în aplicarea prezentei Directive se aplică numai măsurilor de reorganizare sau procedurilor de lichidare,	Art. 63 (1) Art. 63 (2) și (3)	1) Prevederile prezentei ordonanțe vor intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor Titlului II care vor intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. 2) Prin derogare de la prevederile alin. 1, vor putea fi introduse cereri de reorganizare numai de la data aderării României la Uniunea Europeană. 3) Până la data aderării României la Uniunea Europeană, se vor aplica numai dispozițiile prezentei ordonanțe referitoare la falimentul instituțiilor de credit.			

	adoptate sau începute după data menționată în primul paragraf. Măsurile adoptate sau procedurile începute înainte de data respectivă vor continua să fie guvernate de legea aplicabilă lor la momentul adoptării măsurii sau începerii procedurii.	Art. 64	Procedurile falimentului declanșate în baza prevederilor Legii nr. 64/1995 și Legii nr. 83/1998 vor fi continuate, din stadiul în care se află, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe.			
Art. 34 pct. 2	Când Statele Membre adoptă aceste reglementari, ele vor cuprinde o trimitere la prezenta Directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Modalitatea de efectuare a acestei trimiteri va fi stabilită de Statele Membre.	Art. 63 (4)	4) România va informa, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Comisia Europeană cu privire la intrarea în vigoare a dispozițiilor exceptate.			
Art. 34 pct. 3	Statele Membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta Directivă.			Nu		
Art. 35	Prezenta Directivă intră în vigoare la data publicării sale.					
Art. 36	Prezenta Directivă se adresează Statelor Membre.					